

ת"פ 10473/06/18 HLIL IBRAHIM ARGANI נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 10473-06-18 מדינת ישראל נ' ARGANI
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
המבקשת	HLIL IBRAHIM ARGANI
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות לפי ס' 211(א)(1), 212(6) ו- 212(א)(9) לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת המכס**"), עבירה לפי סעיף 7 לפקודת היבוא והיצוא (נוסח חדש) התשל"ט - 1979, ועבירה לפי ס' 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.
2. ביום 5.9.18 הוגשה בקשת המבקש לביטול כתב האישום, בטענה לקיומה של הגנה מן הצדק עקב אכיפה בררנית.
3. לטענת ב"כ המבקש תיקים בנסיבות דומות לעניינו של המבקש נסגרו בהליך מנהלי לאחר תשלום כופר, ולא הוגשו בגינם כתבי אישום. לדבריו, בשנים האחרונות, הוגש כתב אישום אחד בלבד בגין עבירת הברחה לישראל, בו הנסיבות שונות וחמורות מעניינו של המבקש. לטענתו, יש בכך כדי להצביע על מדיניות האכיפה של המשיבה, ועל אכיפה בררנית כלפי המבקש.
4. לתמיכה בטענותיו, הציג ב"כ המבקש רשימה של תיקים מהשנים האחרונות, אף הם בעבירות מכס, אשר נסגרו לאחר תשלום כופר.
5. המשיבה ביקשה לדחות הטענה על הסף. לטענתה, אין כל אינדיקציה לאכיפה בררנית שהופעלה כלפי המבקש, שכן פעלה בעניינו של המבקש בהתאם לנהלי מדיניות הגשת כתבי אישום בעבירות מנהליות, ועל פי חוק העבירות המנהליות תשמ"ו - 1985. לדבריה, אין מקום להשוות בין התיקים שציין ב"כ המבקש לעניינו של המבקש, וזאת

עקב נסיבות שונות. כך למשל, נטען כי לא הוגשו כתבי אישום נגד אחרים עקב חוסר ראיות; סכומים נמוכים משמעותית; עבירות שונות מזו המיוחסת לנאשם כשימוש ברכב תייר (ולא הברחת טובין דרך נמל נוסעים כפי המיוחס למבקש); הברחות יהלומים, לגביהם חבות מס שונה.

6. לאחר שעיינתי בכתב האישום, ובמסמכים שהוצגו לעיוני, ובהתייחס לשלב הדיוני בו אנו נמצאים, מצאתי כי אין מקום בעת הזו לקבל את הבקשה.

7. כידוע פעולתן של רשות התביעה הינה פעולה מנהלית שבבסיסה עומדת חזקת התקינות המנהלית (ראה למשל בג"צ 3405/12 פלונית נ' מדינת ישראל, וכן ראה ע"פ 3205/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

8. בע"א 2910/94 ארנסט נ' יפת פ"ד נ(2) 221(1996), נקבע הכלל לפיו מוסמך בית-המשפט לבטל כתב אישום כשאין אפשרות להעניק לנאשם משפט הוגן או כשיש בניהול המשפט משום פגיעה בתחושת הצדק וההגינות. המבחן שנקבע היה מבחן "ההתנהגות הבלתי נסבלת של הרשות", כאשר הכוונה להתנהגות שערורייתית שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם ולמקרה בו המצפון מזדעזע ותחושת הצדק נפגעת.

9. מבחן זה רוכך עם השנים בפסק הדין שניתן בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ פ"ד נט(6) 776 (2005) (להלן: "הלכת בורוביץ"), ובו הורחבה תחולת ההגנה גם למקרים בהם קיומו של ההליך הפלילי יפגע בתחושת הצדק וההגינות.

10. דוקטרינה זו זכתה לעיגון חקיקתי במסגרת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-198 (להלן: "חסד"פ") שם נקבע כי בית-המשפט רשאי לבטל כתב אישום במקרה בו "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

11. סעיף 149(10) לחסד"פ לא שינה את הלכת בורוביץ, ובו נקבע מבחן משולש לתחולתה של ההגנה: בשלב הראשון, על בית-המשפט לזהות הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם, וזאת במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בשלב השני, יבחן בית-המשפט אם יש במסגרת ההליך הפלילי, חרף הפגמים שבו, משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. או אז עליו לערוך איזון בין הערכים השונים. בשלב השלישי, יבחן בית-המשפט האפשרות לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומידתיים חלף ביטולו של כתב האישום.

12. פסיקת בתי-המשפט בכל הערכאות, חזרה וקבעה כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק תיושם רק במקרים יוצאי דופן ולא בנקל יבטל בית המשפט כתב האישום עקב טענה של הגנה מן הצדק.

13. כידוע, אחד הביטויים לטענה של הגנה מן הצדק היא טענה לאכיפה בררנית. ר' למשל ע"פ 6328 **מדינת ישראל נ' פרץ** (פורסם בנבו, 10.9.2013) השאלה היא האם הרשות הפלטה בין הנאשם לבין נאשמים פוטנציאליים אחרים, שכלפיהם לא ננקטה אותה אמת מידה.
14. החלתם של העקרונות המשפטיים על המקרה שלפני מלמד כי יש לדחות את טענת הנאשם לאכיפה בררנית. ב"כ הנאשם לא הניח תשתית ראיתית לביסוס ראשוני של טענתו לקיומה של אכיפה בררנית בעניינו. לא הוכח בפני קיומו של מקרה דומה אחד, שבגינו התבצע תשלום כופר חלף הגשת כתב אישום.
15. ככלל, לשם העלאת טענה בדבר "הגנה מן הצדק" הנשענת על טענה לאכיפה בררנית על הטוען להראות בראש ובראשונה כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמיון בניהם רלבנטי ולאחר מכן כי בבסיס ההבחנה ניצב מניע פסול או שאינו ראוי. לא מצאתי כי רשימת התיקים אותה צירף ב"כ הנאשם מבססת טענתו לאכיפה בררנית. התיקים שהוצגו מלמדים על הברחות טובין מסוגים שונים או בעלי ערך כספי שונה, לחלקם חבות מס שונה, ואף הוצגו תיקים שנסגרו בתשלום כופר אך בעבירות אחרות מן המקרה שלפני (בענין זה ר' למשל: עמק (הרצ') 31/15 **מדינת ישראל נ' אברהם אלי**).
16. המאשימה הצביעה על תיק אחד לפחות בו הוגש כתב אישום בנסיבות דומות. ב"כ הנאשם טען כי מדובר במקרים שונים והפנה, בין השאר, להתנהלות הנאשם והתנהגותו אגב חקירתו. אין זו אלא שחקירת הנאשם, התנהלותו, כמו גם דו"חות ומסמכים רלוונטיים, לא הוצגו בפני בעת הזו, וטרם עברו כור ההיתוך של חקירה נגדית.
17. סבורני כי בנסיבות תיק זה, טרם בשלה העת להכריע בטענה לאכיפה בררנית. על בית המשפט להידרש למכלול הנתונים, וזאת לאחר שתפרסנה בפניו התמונה בכללותה, כאשר דרך המלך לביסוס הטענות היא באמצעות מסמכים ו/או עדים רלוונטיים, אגב ניהול הוכחות בתיק.
18. לפיכך, בעת הזו, לא מצאתי כי יש לקבל את בקשת ב"כ הנאשם לביטול כתב האישום והבקשה נדחת.
19. הדיון שנקבע ליום 18.10.18 יוותר על כנו.
20. ב"כ הנאשם ימסור מענה לכתב האישום במועד זה.
21. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ל' תשרי תשע"ט, 09 אוקטובר 2018, בהעדר
הצדדים.